

Zaterdag

den 14 Augustus.

NIEUWSTUDINGEN.

O O S T - I N D I E.

BATAVIA den 27 maart. De onderneming van Zr. Ms. korvetten *Komeet* en *Anna Paulowna*, gekommandeerd door de heeren Pieterfen en Momma, tegen den Tidorschen prins, den beruchten Radja Djalo, welke op de noordkust van Ceram, te Hateling, vaartuighen uitruste met vijandelijke oogmerk tegen het Nederlandsche gouvernement, is in oktober 11, met den besten uitslag bekreund. Onder het vuur der korvetten, is deszelfs bening door de Nederlandsche troepen, onder kapitein van Ganzen, ondersteund door de Alfoeren, bestormd en vermeersterd. Het vijandelijk geslacht is in handen der Nederlanders gevallen, welke bij die gelegenheid rachtig prauwen hebben verbrand. Radja Djalo heeft de vlugt in de binnenlanden genomen. Het gedrag der bovengenoemde officieren, alsmede dat der luitenant van der Loo van de koloniale marine en Schreiber van de infanterie wordt zeer geroemd. Het verlies der Nederlanders bestaat uit 9 doden en 20 gekwetsten.

Ter bevordering van den handel van Malakka is deze plaats verklaard eene vrije haven te zijn, en is mitsdien de heffing van inkomende en uitgaande regten aldaar afgeschaft.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN den 7 augustus. Men heeft alhier brieven van *Lisabon*, van den 19 juli. Des morgens van dien dag, ten 5 uren, had men aldaar een ligten schok van aardbeving gevoeld.

Dezelve was voorafgegaan en werd gevolgd door bovenmatige hitte. Op den 18 stond *Fahrenheit's* thermometer, in de schaduw des namiddags ten 2 uren, tusschen 92 en 96 graden, en des middernachts tusschen 79 en 83. Den 19 rees de hitte tot 105 graden. De heete wind, welke toen waaide, veroorzaakte onberekenbare schade. Deze wind was zoo heet, dat de thermometer des middernachts op 91 graden bleef staan. Den volgenden dag teekende dezelve 103 graden. De wijngaarden op de hoogten hebben voor het grootste gedeelte derzelve veelbelovende vrucht verloor.

Men is nog steeds in de onzekerheid omtrent de overwinning, welke Bolivar in Peru zoude behaald hebben. De jongste Amerikaansche berichten doen die onzekerheid voortduren.

F R A N K R Y K.

PARYS den 8 augustus. Men verzekert, dat de onderhandelingen tusschen de commissarissen van St. Domingo en het Fransche gouvernement geheel afgebroken zijn; dat deze commissarissen Parys reeds verlaten hebben, en binnen twee of drie dagen aan boord der *Cosmopolite*, kapitein Donlet, naar Port-au-Prince moeten terugkeeren.

In de gemeente van Dampierre en Bresle, in het departement van Saône en Loire, heeft dezer dagen een meisje van twaalf jaren, Jeanne Barbier genaamd, een voorbeeld van buitengewonen moed en onverschrokkenheid gegeven. Dit kind bevond zich des avonds alleen in eene boerenwoning, toen drie dieven de deur inkwamen, haar grepen en in eene schuur opsloten; hieruit wist zij te ontsnappen, nam eene hooivork op en liep op een der boeswichters aan, die voor de deur gesteld was om er wacht te houden, terwijl zijne makkers bezig waren met stelen. Deze stond verbaasd, dat het meisje, hetwelk hij wel bewaard meende, met eene dreigende houding op hem afkwam en sloeg naar haar met zijnen stok, doch zij weerde den slag af en stiet hem de vork in het lijf, zoodat hij ter neder viel; in zijnen val brak hij eenige ruiten van het venster, bij hetwelk hij gestaan had, en dit geraas deed de twee andere dieven hun werk staken, welke nu ook door het kind werden aangevallen en nauwelijks tijd genoeg hadden, om zich met hunnen gewonden medgezel door de vlugt te redden.

Van Madrid schrijft men, dat de generaal Digeon de gevraagde goedkeuring van den koning, voor het mishandelen der Fransche troepen, op den 25 juli, verkregen heeft en dat de Spaansche troepen van Quisada de hoofdstad moesten ontruimen.

Te Bilbao moeten ook, op den 25 juli, ongeregeligheden hebben plaats gehad. Verscheiden lieden, die voor constitutionelen doorgaan, zijn op de straten en wandelingen mishandeld en sommige vrij erg gewond.

N E D E R L A N D E N.

GRAVENHAGE den 11 augustus. Heden op den middag, is Z. M. de Koning, van het Loo, in deze residentie aangekomen.

ROTTERDAM den 11 augustus. Laatsteleden maandag zijn hier op de Koninklijke werf de brikken *Valk* en *Brak* gelukkig van stapel geloopt.

ARNHEM den 9 augustus. Den 4 augustus 11, heeft een onweder in de ommekeer der stad Hattem, meer dan één droevig onheil te weeg gebragt. In de buurschap Werven, werd een achttienjarige jongeling, met name *Cornelis van Werven*, bezig zijnde met rog op eenen wagen te laden, door den bliksem getroffen en dood ter aarde geworpen, terwijl te gelijk de wagen in den brand geraakte. Eene muts, die de overledene had op gehad, was, even als zijn hemd en broek, aan de achterzijde aan slarden geslagen. Bij exhumatie van het lijk, werd door eenen helm eester bevonden, dat de slag op den derde en vierden halswervel was aangekomen.

In het voormalig Hattemer schoutambt, sloeg de bliksem in de woning van den landman *Geerlig van Ols*, die, met al het zich daarin bevindende, in weinige oogenblikken, door de vlammen werd verteerd. Twee kinderen van dien landman, het eene negen en het andere zes jaren oud, werden beide, terwijl zij nabij het ouderlijke huis bezig waren met spelen, door dien zelfden slag getroffen en plotseling gedood. Aan het oudste vond men geene andere uitwendige belediging, dan eene blondheid aan de rechterzijde van het hoofd ter plaats van het slaapbeen, dewelke langs den ruggegraad afdaalde; terwijl aan het jongste mede geene andere uitwendige beledigingen, behalve eene gelijke blondheid aan het achterhoofd en den ruggegraad, te bespeuren waren.

ZIERIKZEE den 8 augustus. Heden vierde de Protestantsche Fransche gemeente alhier het zeldzame feest, dat haar leeraar, de wel eerw. heer *V. H. Harman*, zijn vijftig jarige diefst onder haar volbragt, na alvorens zeven jaren de gemeente van de Groede en Aardenburg geslicht te hebben. Deze eerwaardige, meer dan 80 jarige grijsaard, sprak nog levendig en vol vuur, doch niet zonder sterke aandoening, tot zijn onderwerp hebbende psalm 116, vers 12, en had het genoeg een der genen, welke hem alhier beroepen hebben, en een ander welke destijds te Parijs was (zijnde deze twee de eenige overgebleven ledematen van dien tijd), onder zijn gehoor te zien.

Z E E T Y D I N G E N.

TEXEL den 9 augustus. Zr. Ms. schip van oorlog *WASSENAAR*, kapitein *Spengler*, aan boord hebbende Z. Exc. den schout-bij-nacht *Ruijsch* is, uit de Middellandsche zee, alhier binnengekomen.

M E N G E L I N G E N.

OVERZICHT VAN ALGIERS.

(Vervolg en slot.)

De bevolking van Noord-Afrika bestaat grootendeels uit de afkomelingen van de veroveraars diens lands, die zich meer of minder met elkander en de inboorlingen vermengd hebben. De oorspronkelijke bewoners, wier bloed het zuiverste gebleven is, zijn de Berbers of Berebes. De bergbewoners onder hen leven deels in hutten, deels ook in holen, op de wijs der oude Troglodyten in de vlakten bouwen zij zich huizen van steen en hout. Zij vormen een dapper en stoutmoedig volk, dat ligt geraakt en in zijnen haat onverzoenlijk is. Het dwingelandische gezag van den deij strekt zich geene vijf uren landwaarts uit, en de meest afgelegene bewoners erkennen slechts daardoor opperheerschappij, dat zij eene jaarlijkse schatting betalen en in geval van nood krijgsveld dienste verrigten. De onder het gebied van Algiers wonende Berbers, die ook den naam Kabiles voeren, zijn bekend wegens hunnen onrustigen aard, en zijn steeds tot oproer geneigd, uit welken hoofde ook de Turken, vol argwaan en wantrouwen; hen nimmer uit het oog laten, en vele van de voornamesten des volks, alsmede de kinderen der vorsten, als gijzelaars in de hoofdstad gevangen houden. De Berbers gehoorzamen den vreemden beheerscher met geheimen wrok, en schijnen slechts eene gunstige gelegenheid af te wachten om in massa op te staan, en zich met de wapenen hunne vrijheid te verschaffen. Reeds menigmaal zijn enkele stammen door de Turken aangevallen geworden, doch deze laatste met een aanmerkelijk verlies uit de bergkloven waarin zij zich gewaagd hadden, te rug gedagen. Enkele districten, waaronder de hoogste toppen van het gebergte Atlas begrepen zijn, worden, zoo men zegt, door een volk bewoond, dat zich wezenlijk van de Berbers onderscheidt. Aan de blanke gezichts kleur, de blonde haren en blaauwe oogen, dezer bergbewoners heeft men gemeend in hen affsimelingen der Waudalen te herkennen, die aan de algemeene vernieling ontkomen, zich op deze eenzaam geplaatst gered hebben. Doch deze onderselling berust op geene zekere berichten, en verdient bevestiging. Een ander zeer wezenlijk gedeelte des lands vormen de Beduinen, die van de Arabieren affstammen en wier taal zij spreken. De meesten leiden een Nomaden leven, op de wijs hunner voorvaders, slechts sommigen wonen in dorpen en bebouwen het land. Geest volk op aarde is deszelfs gebruiken en levenswijs getrouwer gebleven, dan zij; met uitzondering van hunnen godsdienst zijn zij dat wat de Arabieren ten tijde van Job waren. Wanneer men de schilderingen leest, welke de oude schrijvers van hen maken, zoo geloof men de berichten van latere reizigers te vernemen. De stammen der Arabieren, die zich in de nabijheid van Algiers ophouden, zijn aan het onbepaalde geweld van den deij onderworpen; de meer verwijderde echter worden door hunne eigene vorsten, *Schaks* genaamd, bestuurd. De bevolking der steden bestaat uit Moren, Turken, Neger- en Christen-slaven en Joden, welke laatste in Barbary met de grootste verachting behandeld worden. Algiers geheele bevolking bedraagt ongeveer twee miljoen; de geregeld toepen hoogstgenomen 15,000 man, die buitenslands in Europeesch-Thurke of Klein-Azië geworven worden, en uit de heffe van de bevolking der landen bestaan. Zij worden goed en geregeld betaald, en gehoorzamen hunnen bevelhebber, die altijd uit hun midden verkozen wordt, blindelings. Met regt roemt men de dapperheid dezer Turksche militie, die tot nu toe bijna altijd, in de tusschen Algiers en de aangrenzende staten uitgebrachte oorlogen, heeft gezegevierd. Wanneer de deij eene oproeping aan de stammen der Beduinen en Berbers toezendt, en deze hunne contingenten leveren, zoo groekt zijne magt van rot tusschen de 60 à 70,000 man, die echter, in de hoop van buit te zullen maken, toefnessen, maar wanneer zij een verlies lijden, of dat de oorlog van langen duur is, even zoo snel weder uit elkander gaan.

De deij wordt uit het korps der Turksche soldaten gekozen, zonder dat er op rang of geboorte acht geslagen wordt. Wanneer een deij gestorven is verschijnt elke soldaat in het paleis van den pacha en geeft deszelfs stem in de verkiezing van eenen nieuwen beheerscher. Wordt de voorgestelde niet met eenparige stemmen aangenomen, zoo blijft hij daarvan uitgesloten, en op deze wijs gaat de keuze voort, tot dat alle stemmen ten voordeele van een enigen overeen gekomen zijn. De aldus verkozenen moet deij worden, of hij wil of niet. Men begrijpt ligtelijk dat in eene vergadering, waar eenparigheid van stemmen noodig plaats hebben, alle woede van kabaal en partijgeest moet opgewekt worden. Dikwijls vallen er hevige geschillen voor, en wanneer de bezetters niet door overtuiging vereenigd kunnen worden, zoo geschiedt zulks door de overmagt en geweld. De regeringsvorm van Algiers kan eens op despotismus gegronde militaire republiek genoemd worden. Deze bestaat uit den deij, als opperhoofd van den staat en des legers, en uit eene raadsvergadering der voornaamste officieren. De magt, waarmede deze vergadering, die den naam van *Divan* draagt, bekleed is, is echter zeer beperkt, vermits de deij over alles beschikken kan. Geen vorst heeft een persoonlijk post dan hij, want de minste reden tot misnoegen die hij den janitaren geeft, heeft gewoontlijk zijne afzetting en vermoording ten gevolge. Menigmaal regteert zulk een despot slechts eenige uren, en eer de zon ondergaat hebben verscheiden zijner opvolgers hunne loopbaan geëindigd. Een treffend bewijs, van den snellen ommekeer dezer waardigheid, levert eene voor de poorten van Algiers liggende grafstede, waarop zeven lijkeenen geplaatst zijn, welke de graven van even zoo vele deij's berekenen, die op eenen dag verkozen en door de janitaren vermoord geworden zijn. De gansche zorg van eenen deij bestaat daarin, dat hij de Turksche troepen te vreden moet houden; op het voordeel en de wenschen van een onzenwigt volk, gelijk de Moren en Joden zijn, en waartit de bevolking der steden grootendeels bestaat, wordt niet de minste acht geslagen, en zoo moet de oorlog eene onvermijdelijke kwaal in tenen staat wezen, waarvan de regering zich genoodzaakt ziet, om den geest van rove en bloedighe soldaten op te volgen. De gouvernementen-zaken worden, onder naauw opzigt des deij's, door verscheiden staatslieden afgedaan. De minister van buitenlandsche zaken en der marine bekleedt den gewigtigsten post; op hem volgen de admiraal, de Kija of plaatsvervanger van den vorst, de aga of aanvoerder des legers, de generaal der cavallerie en de aga-baston, die stoklagen doet uitdeelen, welke in de Afrikaansche staten eene sterke drijfveer der staats-machine zijn. Er is ook nog een opperhoofd der justitie, verscheidene politie-beambten, drogman of tolken, een bevelkapitein, die alle ukiarende fischeper onderzocht, ten einde zich te overtuigen, dat zij geene slaven medevoeren, een groot getal raads of vrederegters, enz. Al deze beambten genieten geene soldij, en pogen

zich, door ongeoorloofde winst, voor hunne moeite schadeloos te stellen; van daar dan ook dat de onderdrukkingen en aspergingen, waaraan men te Algiers is blootgesteld, geene einde nemen. De provincien worden door drie bey's bestuurd, van welke twee in de steden Oran en Konstantia residenten; de derde betreft eene legerplaats in de zuidelijke provincien.

De gewone inkomsten des lands bestaan in de tienden, die van alle voortbrengselen geheven worden; voorts in de belastingen die op de Beduinen en Berbers gelegd worden; in het vermogen van de genen die zonder erfgenamen sterven, en in de tolln van in en uitvaart en verbeurtverklaring van goederen. Alle voorjaren trekt een korps troepen uit Algiers naar de onderscheidene provincien, om de belasting in te vorderen. Op dezen togt wordt meer geplunderd dan voor den staat ingezameld. Nog eene andere rijke bron van inkomsten bestaat in de zeerooverij en de schatting, welke vele Europeesche mogendheden, onder den naam van geschenken, aan dezen roofstaat betalen. Een deel van den aangebragten buit behoort aan den geel die het kaperschip heeft uitgerust, een ander aan de regering. Zoodra de op zee buit gemaakte gevangenen in de haven van Algiers aankomen, worden zij aan wal gebragt, en, door eene menigte volks verzeld, dat hen met beschimpingen overlaadt, naar het gerechtshof der marine gebragt. In de gehoorzaal der regters gevoerd, van welken een gordijn hen afscheidt, wordt de zitting geopend, terwijl men het doek weghaalt, en de gevangenen staan tegen over het gerechts-hof, dat uit ulema's (of wetgeleerden), den eersten aga des divans en de medelieden der Algerijnsche regering bestaat, die in barbaarsche pracht en schrikwekkende achtbaarheid tegen over hen zitten. Men vordert de gevangenen hunne papieren af, en onderzoekt dezelve stiptelijk, als of de gewelddadigste handeling nog den schijn van gerechtigheid behoefde! De Europeesche koninkrijks zijn bij deze verhandelingen tegenwoordig, om de echtheid der papiere en overige papieren te doen blijken. De haven-kapiten bekleedt den post van landsadvokaat of openbaren aanklager, en levert het bewijs, doordien hij de ruwe wetten der zeeroof aanvoert, en het onderscheid aantoon, dat tusschen de bijgezetenen, de inboorlingen en werkelijke onderdanen bestaat, dat hij, volgens het Afrikaansche wetboek, het openbare regt volkomen verstaat. Christenen Turken zien de uitspraak van het geregt met angst te gemoet. Wordt het schip voor een goeden prijs, en de manschap voor gevangenen en slaven verkocht, zoo roept het gemeen deze woorden in wilde vreugde na, en de ongelukkige Christenen worden, zonder onderscheid van rang of ouderdom, in boeijen geslagen en in slaven-kleederen gestoken. Het schrikkelijk lot, dat hen in den toestand van slaaf wacht, gaat alle beschrijving te boven, en kan door geene woorden worden uitgedrukt; geen lastdier wordt wreeder dan zij behandeld.

Reeds dikwerf hebben de Europeesche mogendheden traktaten met de Barbaryers aangegaan, waardoor zij de regten hunner onderdanen tegen de roofzucht dieser kapers beveiligd meenden, doch hunne hoop is nimmer vervuld geworden. Zelfs de herhaalde tuchtigingen, door de stad Algiers geleden, welke men reeds herhaalde malen in den asch gelegd heeft, hebben den dey niet kunnen bewegen om de gesloten traktaten te eerbiedigen. Dikwijls is hij genoodzaakt om in het verlangen zijner troepen te bewilligen en den vrede te breken; welgerde hij het zou zulks hem troon en leven kosten. — Met welke roofzuchtige denkwijsen deze Barbaren beziel zijn, blijkt uit het antwoord, dat een dey aan den gezant eens konings gaf, die in naam zijns heers dreigde de stad Algiers te zullen doen bombarderen en in brand steken. De dey vroeg hem, hoeveel de belegering wel kosten zoude: 600,000 piasters, gaf de gezant ten antwoord. Geef mij 300,000, hernam de dey, en met eigene hand steek ik de stad aan vier hoeken in brand. De vloot van lord Exmouth was nog in het gezigt der haven, toen de dey reeds van nieuwe lijfstoerusting tegen zijne lijfstrawanten sprak. Sedert dat tijdstip is er geen jaar verloop gedurende welk niet het getal der Christen-slaven is aangegroeid. Wanneer zal de vermeerdering der Afrikaansche zeeroovers het geduld der Christenen uitgeput hebben? In het Engelsche parlement hebben honderd stemmen aangedrongen op het afschaffen van den Neger-handel, eenen maatregel, door welken West-Indie verarmen, Oost-Indie echter in gelijke evenredigheid winnen moet. Maar ten behoeve der Christen-slaven, die in Barbarye smachten, wordt geen besluit genomen; want de Engelsche handel, door dezelfde vloeten beschermd, kan alleen dan winnen, wanneer de schepen van andere mogendheden geene veiligheid op zee vinden.

BESTUREN EN ADMINISTRATIEN

De genen, die aanspraak zouden kunnen maken op eene gelijkwideerde pretenzie van den Francken achterland, groot f 1169,79, ten name van de Weduwe *Valckenaar*, worden uitgenoodigd zich daartoe, binnen veertien dagen, aan het Gouvernement der Provincie Zeeland, aan te melden.

AMORTISATIE SIJNDICAAT.

De ONTVANGER der DOMEINEN te OOSTBURG, als daartoe door den Heer Administrateur der Domeinen, Wateren en Boschen, in het vierde District, residentende te Gent, gemagtigd, brengt bij deze ter kennis van de personen welke door den gewezen Raad der Domeinen als gerechtigden zijn erkend, tot eenig gedeelte van de Polders, door de Compagnie *Ostevaere* en de Compagnie *Blemon*, en den gewezen Generaal *van Damme* bedijkt, en welke alzoo van nu af regt hebben op uitkeering van een gedeelte der Pachtpenningen over deze Polders aan het Domein betaald: dat op Maandag den 23 dezer, om negen uren 's morgens, op het Kantoor te Oostburg, voor de Polders van de Compagnie *Ostevaere* en van den Heer *van Damme*, en op den 25 op het Kantoor der Domeinen te Hulst, voor de Polders van de Compagnie *Blemon*, in tegenwoordigheid van gemelden Heer Administrateur, zal worden overgegaan tot de noodige schikkingen om ieders eigendom te erkennen en te bepalen, en ten gevolge daarvan ieders aandeel in de Pachtpenningen vast te stellen, waarom gemelde mede eigenaren verzocht zijn zich op gemelde dagen in persoon of bij eenen gevolmagtigden, te Oostburg en te Hulst te bevinden, om hunne regten te doen gelden en deze schikkingen in der haast te helpen bewerkstellingen, zijnde dezelve bij deze aandachtig gemaakt, dat, indien zij verzuimden zich aldaar op de bepaalde dagen te bevinden, zij aan zichzelf zouden hebben te wijten dat het Domein hun geene uitkeering van Pachten zoude doen.

Oostburg den 12 Augustus 1824.

De Ontvanger voornoemd,
VAN HOEK.

BESTUURDERS van het Middelburgsche Departement der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, noodigen bij dezen uit alle zoodanige Leden welke zich zullen gelieven te verbinden de Departements Vergaderingen, in het volgende Winter-falfoen, door het doen van VOORLEZINGEN te veraangamen, om zich te vereenigen in eene bijeenkomst tot regeling der Leesbeurten, op Dingsdag den 17 dezer, des middags ten half een uur, in het *Museum Medeburgense*.

Middelburg den 13 Augustus 1824.

Bestuurders voornoemd, namens dezelve,
J. BAL SNYDERS, Voorzitter,
H. A. ABRAHAMS, Secretaris.

Digerende Leden der TEEKEN-AKADEMIE binnen deze Stad adverteeren, dat de uitdeeling der Prijzen zal plaats hebben op Woensdag den 18 Augustus 1824, des middags ten twaalf uren.

ADVERTENTIEN.

De ondergeteekende, Executeurs ten boedele van wijlen den Heer JOHAN WAGTER RZ., binnen deze Stad overleden, beruigen, namens de Vrienden van den overledenen, hunnen cask voor de blijken van deelneming in deszelfs overlijden gegeven.

MIDDELBURG
den 14 Augustus 1824.

J. VAN DER LEIJÉ.
A. VAN DE GRAFT.

IN NAAM DES KONINGS.

VERKOOPING BIJ PARATE EXECUTIE.

Men is van meening, op Zaterdag, den 14 Augustus 1824, des middags ten 5 uren, precies, op de Markt voor het Raadhuis der Stad VERE, bij Parate Executie, ter recouvre van verschuldigde Water- en Dijkpenningen aan het Eiland Walchren, over den jare 1823, ten overstaan van den Heer Vrederegter van het kanton Vere, en in gevolge de Wet van 17 Februarij 1815, no. 6, op voor te lezen conditien, te verkoopen:

Eenige MEUBELN, bestaande in Bedden, Tafels, Stoelen en wat meerder zal worden voortgebragt.

Nadere onderrigting begeerende. adresfere men zich aan *Laurus Florisse*, Houder der Dwangbevelen ter invordering van bovengemelde Water- en Dijkpenningen, onder Vlißingen.

Verkoopng op Dingsdag den 17 Augustus 1824, op de Markt te VERE, Lett. C. No. 11, ten overstaan van den Notaris *Adv. Jacobse*, van MEUBLAIRE GOEDEREN, als Kabinetten, Bureaux, Uittrekkende Lade en Plaat-Tafels, Stoelen, Spiegels, Schilderijen, Koper, Tin, Porselein en Aardewerk, Ledikanten, Bedden met hun toebehooren, Tafelkleeden en Servetten, Kleederen, Lijnwaat en meer. Deze Goederen zijn Maandag den 16 Augustus te zien.

Op Dingsdag den 31 Augustus 1824, des avonds ten 5 uren, zal men, binnen de Stad GOES, in de Herberg *de Oude Zoutkeet*, bewoond door *C. J. de Jonge*, op bekomen Regterlijke autorisatie en met inachtneming der formaliteiten, voorgeschreven bij de wet, ten overstaan van den Notaris *Jan Soetebier*, residentende te Goes, daartoe gecommiteerd, in het openbaar aan de meesbiedenden presenteren te verkoopen:

1°. Een sedert weinige jaren nieuw gebouwde Steenen WIND-MOLEN, ingerigt voor Koren- en Palmolen, met 21 Roeden 29 Ellen GRONDS, staande en gelegen in den Wilhelmina Polder, Gemeente van Kattendijke.

2°. Een hecht, sterk en welbetimmerd WOONHUIS en ERVE, staande en gelegen aan de Haven der Stad Goes, nabij voorchreven Molen.

3°. Een hecht, sterk en welbetimmerd WOONHUIS en ERVE, staande en gelegen binnen de Stad Goes, in de 's Heer-Hendrikskindersstraat, Wijk B. No. 154.

4°. Een hecht, sterk en welbetimmerd WOONHUIS, en 19 Roeden 3 Ellen ERVE, staande en gelegen in de Gemeente van Driewegen, in Klinkhoek, bekend onder No. 16.

Alles behoorende tot den gemeenen nog onverdeelden Boedel van den Heer *Pieter Remyn*, woonachtig te Aardenburg, en aan zijne overledene Huisvrouw, Meisjvrouw *Elisabeth Codin*.

Informatien zijn te bekomen bij voornoemden Notaris *Soetebier*.

Zegt het voort.

Men vraagt tegen November aanstaande te huur, een HUIS, staande binnen deze Stad; nader adres bij den Boekverkooper van *Benthem*.

De ondergeteekende maakt bekend, dat bij de Affaire in STEENKOLEN van wijlen zijnen Schoonvader, den Heer *W. van Duuren*, voor zijne rekening blijft continueren; zich deswegens in de gunst zijner Stadgenooten adbevelende.

Vlißingen, den 10 Augustus 1824.

DUTILH.

Lege ik Lossing Kapitein *J. de Bruyne*, met een partij MEET- en SCHAAL-KOLEN voor rekening en te bevragen bij *Behchot*, Londonsche kant; de Meetkolen à f 22 per Hoed, en de Schaalkolen à f 2, 60 per Schaal.

HENDRIK HEYNEN, wonende te Vlißingen, verzoekt alle ailen, wien het zoude mogen aangaan, dat op zijn naam, aan niemand iets zonder betaling worde afgegeven, dewijl hij voor geene voldoening instaat.

Eene DIENSTMEID terstond of met November aanstaande benoodigd, nader adres bij van *Benthem*.

Eene Burger DIENSTMEID, met November benoodigd, adres bij den Boekverkooper *Schutters*.

Een Burger JONGELING, niet beneden de 15 jaren, kunnende goed schrijven en cijferen, benoodigd; adres ter Courant-Drukkerij.

INT. PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 11 Augustus 1824.

2½	Werkelijke Schuld	58½ à 58½	Rusl. Infchr. op't Grootb.	59½ à 59
	Rest. Uitgest. diro	1¼ à 1¼	5 Pruisen, Neg. Londen	104 à 104½
	Rans-Biljetten	f 54 à 54½	5½ Spanje, bij Hope & Co.	48½ à 49
4½	Amortisatie-Sijndicaat	98½ à 99½	Spanje Coup. per stuk	—
2½	Domein-Losrenten	86½ à 87½	5 Oostenr. Obl. bij Goll & Co.	85½ à 86½
	Loren van dit 't stel.	f 92½ à 94	4 dito	73½ à 74
	Aand. in de Ned. B. f	—	2½ Weener Certificaten	49½ à 50½
4½	Aand. Handel-Maatsch.	98½ à 99½	Oostenr. Nat. Bankactien	f 1336½ à 1340
5	Tiers Consolidés	101½ à 102½	5 Italië, Monté di Milano	—
—	Certificaten van dit	—	5 Napelsche Certificat.	83½ à 84
5	Rusland bij Hope & Co.	102½ à 103½		

SCHIEDAM den 11 Augustus 1824.

Jenever, het Nederlandsche Vat, zonder Fust f 18, 25.

Amst. Proef, het Nederl. " " " " - 22, 30.

STAAT der Middenprijzen van OBJECTEN VAN MARKT, binnen de Stad MIDDELBURG.

Datum der Marktdagen	Aanduiding van den aard der Objecten van Markt.	Maatstaf in Nederlandsche Maten en Gewigten.	Middenprijzen.	AANMERKINGEN.
12 Augustus 1824.	Tarwe	Mudde.	f 4 30	De Prijzen per Mudde de zijn berekend op het gemeten Last van 30 Mudden.
	Rogge	—	— 3 50	
	Garst	—	— 1 80	
	Haver	—	— 3 15	
	Boekweit	—	—	Niet aangevoerd, Idem. Idem. Idem.
	Witteboonen	—	—	
	Groene Erwtren	—	—	
	Graauwe Erwtren	—	—	Volgens het Broodpas geregeld op de Mudde wegende 24 Nederl. Ponden.
	Aardappelen	—	—	
	BROOD.			Met Belasting.
	Tarwe	Nederl. ff.	f — 13	
	Rogge	—	— 10	
	VLEESCH.			
	Rund	Nederl. ff.	f — 30	
	Kalfs	—	— 40	
	Schapen	—	— 30	